

πού τον τυραννοῦσε, κάποιον νὰ τὰ πει, νὰ ξελαφρῶσει... "Ἐνωθα πὸς τὸ μυστικὸ αὐτὸ, πού, ὅταν τ' ἄκουσα, ἔμεινα κατάπληκτος, καρδαμοῦσε κάποιαν εὐκαιρία, γιὰ νὰ μωρῶσει νὰ φανερωθεῖ... Καὶ πὸς μεγάλῃ, πὸς θύρα εὐκαιρία, ἀπ' αὐτὴ πού τοῦ δινόταν τώρα, δὲν ἀπορῶσε νὰ παροῦσαιστέ. "Ἦμιον ὁ πὸς ἀγαπημένος φίλος του, ἔκοσα χρόνια ἀνυπόκριτης φιλίας, δὲν ἦσαν προηγουμένω ἀσπίτη. Κι' ἔξ ἄλλω ἢ ἔξ αἰῶς πὸς τὸν ἄγαυο, καὶ πὸς, ἡ ἑρώτησθ ἔξινῃ, ἔξερθε φίλῳ ἑνδιαφέρον, βαθύ, εὐλακρινές κ' ἀνυστερόβωλο...

"Ἀρχισε, τότε, νὰ μὲν ἐμυστηρεύετα, μὲ φωνὴ βαθιὰ, δισταχτικῇ, λίγο φοβισμένη στὴν ἀρχὴ —φοβόταν τόσο πὸς δὲ θὰ τὸν πιστέψω, ἢ πὸς θὰ τὸν ἀρῶ γιὰ τρελλό— ἔπειτα, ὅμως, ἔντονη, καλλόμενῃ, πικρῶδη, γιοματὴ ἀγωνία!

— Πρῶτ' ἀπ' ὅλα ἔποςθενόμου, μὲ λέει, ὅτι δὲ θὰ μὲ πάρεις γιὰ τρελλό. Ἐνεῖ τὸ μόνο πὸς δὲ θ' ἀνεχθῶ ἐκ μέρους σου, τὸ μόνο πὸς μπορεῖ νὰ μὲ πληρῶσει! Πρῶτω νὰ πεῖς πὸς λέω ψέματα! "Ἄλλὰ κ' ἂν μὲ πάρεις γιὰ τρελλό, κ' ἂν, ἀκόμα, σκεφθεῖς πὸς λέω ψέματα, ἔχω τρόπο νὰ σε βγάλω ἀπ' τὴν πλάνη... "Ἐχω τὴν ἀπὸ δὲ εἰς ἔξιν μαζὶ μου! Τότε κ' ὁ ἴδιος θὰ πεισθεῖς ἀμέσως, πὸς διατηρῶ τὸ λογικὸ μου! Πὸς ἀξία τὸ κρατῶ, κ' ἐγὼ δὲν ξαίρω... "Ἰσως ἀπ' τὴν κακία τῆς ἰδίας μου τῆς μοίρας, γιὰ νὰ τυραννῆμαι πὸς πού...

... Πρῶν ἀπὸ τὸ τραῦμα ἔξινου τοῦ πολέμου, ποτέ μου δὲ θὰ τὸ φανταζόμην! "Ἦμιον, κ' ἐγὼ, σὺν δίοις τοῖς ἀνθρώποις! Πίστεινα στὴν στοργή, στὴν καλωσύνη, ἔπλαθα δὲν φέρω. "Ὁ ὅσα μὲ σ' στήν πλῆθυν... "Ἄτὸ τότε, δὲν πιστεύω πᾶς ἐπίποτε...

... Τί μὲ συνέβη, δὲν μπορῶ νὰ ἐξηγήσω: ποῖες ἀλλοιώσεις ἔγιναν μὲσ' στὸν ἐγκέφαλό μου, ποῖα ἀίτιαρα διυμῶσαν ἀπρόοπτα, ὥστε ν' ἀποκτήσω αὐτὴ τὴν ἰδιότητα, δὲν εἶμαι σὲ θέση νὰ σοῦ πῶ... Ἐμια, τώρα, τὸ ἀπίστευτο φαινόμενον —μοναδικὸ φαινόμενον στὸν κόσμο— κ' ἀντὶ νὰ γίνω, ἀπ' αὐτὸ τὸ γεγονός, ὁ πὸς εὐτυχισμένος τὸν ἀνθρώπων, ἔχω γίνω ὁ πὸς δυστυχισμένος...

... Πρῶτῃ φορᾷ πὸς κατὰλαβα τὸ πρᾶμα, ἦταν ἀπάνω στὴν ἀνάσπασή μου. Μιὰ μέρα πὸς κουνεντῆξα μὲ κάποιαν νοσοκόμω, διαπίστωσα αὐτὸ τὸ γεγονός: ὅτι πρὶν ἀκόμω μὲ μιλῶσι, διὰ βάζω κ' ἀτακτὰ θάρρα τὴ σκέψη τῆς πρὶν ἀκόμω τὰ χεῖλῃ τῶν σαλιένων, ἢ ἔξ αἰῶς τὴ θέλει νὰ μὲ πείσει! Αὐτὸ μὲ κίνησε μεγάλῃ περιέργω... "Ἐκαθα πειράματα καὶ σ' ἄλλους, "Ἐκαθα πειράματα ἀπάνω σὸς γιαιτὸ μου, σποῖς φίλους πὸς μὲ παραστήσανε, στὴν ἀδερφή μου, πὸς ἐρχόταν κάθε μέρα, καὶ μὲ κρατοῦσε λίγες ὥρες συντροφιά... Σὲ σὲ τὸν ἴδιω, ἔκαθα τὸ πειράμα, κάθε φορᾷ πὸς ἐρχόσαν νὰ μὲ δεῖ!

... Εἶχα μείνει ἀποσβολομένος! Διὰ βάζω τὴ σκέψη τῶν ἀνθρώπων, ὅπως διαβάσει μὲσα σὸς βιβλίω! Αὐτὸ τὸ πρᾶμα, στὴν ἀρχὴ, μοῦδ' ἦταν τρόμω, πὸς δὲν ἔχω λόγια, δισταχῶς, νὰ σ' τὸν γίνω νὰ τὸν καταλάβεις... "Ἐνωθα πὸς εἶχα ἀποκτήσει μιὰ μυστηριώδη ἰδιότητα, πὸς ξεπερνοῦσε κάθε φαντασία! "Ἦσσα γιὰ τὴ νοσηνία, γιὰ τὴν περιέργω ἔξινῃ ἰδιότητα, πὸς κάνει ὥστε ὄρισμένοι ἀνθρώποι νὰ ματιέινον, μὲ μιὰ μικρὴ προσπάθεια, τὴ σκέψη τῶν ἄλλων τῶν ἀνθρώπων. "Ἐγὼ, ὅμως, χ' ὄρις κ' ἀμὲ μὲ πρὸς σπᾶθεια, ἔβλεπα τὴ σκέψη νὰ σαλιέει, σὰ νὰ ἦταν τὸ μέτωπό τους γινάμω... "Ἐβλεπα τὴν ἀρχὴ τῆς, τὴν πορεία τῆς, τῆς παραμυθότερες κινήσεις τῆς, μ' ἦταν τρόπο καταληκτικῶ... Δὲν ὕπνηξε τίποτε πὸς νὰ μὲ διαφεύγει...

... "Ὅταν βγήκα ἀπ' τὸ νοσοκομεῖο, αὐτὸ τὸ πρᾶμα ἐξακολουθοῦσε. Μὲ κινηροῦσε σὺν ἕνας ἐφάπτης. Κατὰλαβω πὸς θὰ τρελλῶθῶ... "Ἐφραγα μαζοῖα ἀπ' τοῖς ἀνθρώπους, δὲν τολμοῦσα νὰ μιλῶσω σὲ κανένα! Ἐβρίσκα παρηγορία στὴ συντροφιά τῶν ζώων —γιατί, ἂν καὶ διὰ βάζω τὴ σκέψη τῶν ζώων, κ' ἔκείνω νω, αὐτὴ ἡ σκέψη ἦταν τόσο στοιχειώδης, τόσο ἀπληροῦρη καὶ τόσο φυσικῇ, πὸς δὲν ἦταν ἰκανὴ νὰ μὲ πειράξει! Δὲν εἶχαν οὔτε τὴ θηριωδία, οὔτε τὴν ἀπίστευτῃ κτηνία, τὴν τερατὴ ὑπεροβουλίαν τῶν κτηνίων ἀνθρώπων λογισμῶν... Δὲν ἀνεχόμην παρὰ τὴν ἀδερφή μου, γιαιτὸ κ' ἔξινῃ διὰ βάζω κάποια στοργὴ γιὰ μένα, καὶ κάποια ἰχνη καλωσύνης γιὰ τοῖς ἄλλους. Γιὰ νὰ μὴ διαβάσω τίποτε δυσάρεστο, καμμιὰ σκέψη φοβερῇ, γιὰ μένα, εἶχα ἔξοψῃ ἀπ' δίοις μου τοῖς φίλους...

... Εἶχα κλείσει τὴν πόρτα μου στὸν κόσμο, "Ἡ σκέψη του μὲ κατατυραννοῦσε! Τὴν ἔνωθα, γλοῖωδη, ἀπερίγραπτῃ, νὰ κυκλοφορεῖ μὲσ' στὸν ἀέρα, καὶ νὰ μὲ καταστρέφει τῆς ἐλάδες μου, σὺν ἕνα φεῖδι πονηρὸ κ' ἀγρότατο, πὸς γυρεύει νὰ σὲ περιτυλίξει... "Ἦσσα τὴ σκέπτοντα γιὰ μένα, ἢ ἔξ αἰῶς τί ἀισθάνοντα γιὰ μένα, τῆς κακίας τους καὶ τῆς ὑποκρισίας τους, τὴ φοβερῇ κ' ἀπίστευτῃ ἀπόστασθ πὸς ὑπάρχει, κάθε δευτερόλεπτο, ἀνάμεσα σὸς λόγια καὶ τῆς σκέψης τους —κ' αὐτὸ τὸ

πρᾶμα μὲ ἦταν ἀνυπόφορα...
... Δὲ μποροῦσα οὔτε ν' ἀγαπήσω, οὔτε νὰ συνδεθῶ πᾶς μὲ κανένα. Δὲ μποροῦσα ν' ἀνεχθῶ, κοντὰ μου, κανέναν ἀνθρώπω, οὔτε καμμιὰ γυναῖκα —γιατὶ κανέναν τοῖς δὲν κλείνει καλωσύνη— κ' ἐγὼ δὲν πιστεῖνα παρὰ στὴν καλωσύνη, δὲ ζητοῦσα παρὰ καλωσύνη, δὲ λαχτοῦσα παρὰ καλωσύνη...

... Τὸ μυστικὸ μου δὲν τὸ εἶπα σὲ κανένα. Τῶσσα βαθιὰ μὲσ' στὴν ψυχὴ μου, κ' ἔξισα μαζὶ του, τόσα χρόνια... Δὲν τολμοῦσα, ἔξ ἄλλω, νὰ τὸ πῶ: γιαιτὶ, ἢ θὰ μὲ περνοῦσαν γιὰ τρελλό, ἢ θὰ τὸ πιστεῖκαν καὶ θ' ἀπομακρινόντουσαν, θάφηναν μὲ τρώμω ἀπὸ δέπλω μου, μὴτως μᾶθω τὰ κτηνὰ διανοημάτα τους, μὴτως ἀνακαλύθω τῆς κακίας τους, τῆς ἀπισθοβουλίας τους, ὅλα τὰ μυστικὰ τους... Κ' ἔτσι, κ' ἄλλωδς, θάμεινα πᾶς μόνος...

... Σιγά-σιγά, ὅμως, συνήθισα νὰ τ' ἀντιρίζω κ' ὄλ' αὐτὰ! Τὸ θέματὸ τους δὲ μὲ κάνει πᾶς ἐντύπωση, οὔτε μὲ δίνει τὸν ἀποτροπαισμό, πὸς μοῦδινε τόσω, στὴν ἀρχὴ... Μόνω πὸς τροποποιῶσι τῆς σχέσεις μου ὥστε νὰ μὴν ἔχω, σὸς πλεῖρω μου, παρὰ μόνω αὐτοῖς πὸς μ' ἀγαποῦν... Καὶ τὰ κακὰ, πὸς διαβάσω καὶ σ' αὐτοῖς, τ' ἀνυποσάλεα καὶ κτηνίμω πᾶθῃ, ὅλες τῆς ἠθικῆς διαστρωφῆς καὶ τῆς τρομαχτικῆς ἐπιθυμίας, ἔμιαθα, τώρα, νὰ τὰ συγχωρῶ: μὲ φτάνει μόνω τὸ νὰ μ' ἀγαποῦν —πολύ ἢ λίγο, δὲ μ' ἐνδιαφέρει— καὶ νὰ μὴ θέλουν, μολόχα, τὸ κακὸ μου...

Σταμάτησε γιὰ μιὰ στιγμῇ, κ' ἔξερθε τὸ χέρι του μαρσὶα στὸ μέτωπό του.

Ἦγα νὰ τοῦ μιλῶσω, νὰ τὸν παρηγορήσω.

"Ἄλωσε τ' ἄλλω χέρι του, καὶ μ' ἔφριξε σὸν ὄμο:
— Σόπτα, σόπτα, ξαίρω τί θὰ πεῖς! Σ' εὐχαριστῶ...

Ξαίρω πὸς μ' ἀγαπᾶς, γι' αὐτὸ τὸ λόγο, ἀκριβῶς, καὶ πὸς φανεροῦσα τὸ καταληκτικὸ μου μυστικὸ... "Ἦσα ἰα κ' ὡς ζητοῦσε νὰ τὸ μάθεις... Κι' αὐτὴ ἡ πράξη, νὰ σ' τὸ φανεροῦσε, ἦταν, γιὰ μένα, ἀνακούφιση μεγάλῃ...

Κ' ἔπειτα στυλιώθηκε μισροῦσά μου, ἔξινῃ, καὶ πᾶνοντας σπασμοδικὰ τὰ χεῖρα μου, μ' ἦταν τρόπο τρελλό κ' ἀελοπιμένω, μὲς φώναζε μὲ γορη φωνή:

— Καὶ τώρα, πὸς νὰ ζῆσω, ΠΩΣ ΝΑ ΖΗΣΩ; Μὲ τί τὸλμω ν' ἀντιρίζω τοῖς ἀνθρώπους, μὲ τί καρδιὰ νὰ συνδεθῶ μαζὶ τους, μὲ τί μάτια νὰ τοῖς πληρώσω; Κάθε τους σκέψη πὸς δὲ λένε, μὲ πληρώνει, κάθε ψέμα πὸς λένε, πὸς πολ... Μὲ τρομάζον ἢ μ' ἀηδιάζον... "Ἐκοφα κάθε μου κοινωνικὸ δεσφῶ, κάθε δοσοληγία μου μ' αὐτοῖς! Ζῶ μόνω, σὺν ἕνας ἐρημίτης, περιμυλωμένος ἀπ' τῆς γάτες μου, κ' ἀπ' τῆς ἀθῶς, τῆς πρωτόγονῆς τους σκέψης, πὸς αὐτές, τοῦλάχιστον, τῆς ἔχω συνήθεια, καὶ δὲν τῆς τρέμω, οὔτε μ' ἐνοχλοῦν... Δὲ θάταν καλύτερα, γιὰ μένα, νὰ πέθαινα μὲσ' στὸ νοσοκομεῖο, ἢ νὰ εἶχα σκοτωθεῖ στὸν πόλεμω, παρὰ νὰ ζῶ μ' αὐτὴ τὴν ἀγωνία, μ' αὐτὸ τὸ τερατὴ ἐφάπτης, πὸς μὲ θανατοῖνε τὴν ἑλλάδα καὶ μὲ ἀταγορεύει τὴν ἀγάτῃ —πὸς δὲ κλείνει μὲσ' στὴν κάμαρᾷ μου, σὺν ἕνα πᾶσιμα καταδικασμένο, πὸς δὲν εἶνε δυνατόν νὰ λιρωθεῖ;...

...
"Ἀπὸ τὴ νύχτα αὐτῇ, δὲν τὸν ξαναεἶδα πᾶς. Κι' ὅταν ἔμιαθα, πρῶτες, τὸ σκοτωμὸ του, γιὰ μιὰ στιγμῇ λυτῆθηκα, σὰ φίλος —ἀλλὰ παρηγορήθηκα ἀμέσως, μὲ τὴν ἰδέα πὸς εἶχε λιρωθεῖ...

ΝΑΠΟΛΕΩΝ ΛΑΠΑΘΙΩΤΗΣ

ΓΙΑ ΝΑ ΞΕΡΕΤΕ

Τ' ΑΓΑΘΑ ΤΗΣ ΟΡΘΟΪΑΣΙΑΣ

"Ἡ ὀρθοΪασία εἶνε ὁ καλύτερος τρόπος... θεραπειᾶς ὀρισμένων νοσημάτων, κατὰ τὸν Γερμανὸ γιαιτρὸ Σχάφτ.

"Ἰδοῦ τί λέει σχετικῶς ὁ ἐν λόγω γιαιτρός:
"Ἐν θέλετε νὰ παρατείνετε τὴ ζωὴ σας καὶ νὰ ἔχετε πάντοτε καλὴ ὑγεία, ἂν θέλετε νὰ ἔχετε ζωικότητα, διαίτημα πνεύματος καὶ νὰ εἰσθε διαρκῶς εὐθιμοί, πρέπει νὰ στέκεσθε ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερες ὥρες ὀρθοί. "Ὀρθοί λέγοντας, δὲν ἐννοοῖμε νὰ στέκεσθε καμποριασμένοι καὶ μὲ κρημασμένα τὰ χεῖρα, ἀλλὰ μὲ τὸ στήθος πεταγμένο πρὸς τὰ ἔξω καὶ μὲ τὸ κεφάλι ἰσηκόμενον στὴν κανονικὴ του θέση.

» Μὲ τὴν ὀρθοΪασία θερατεῖονται ἡ δυσπεψία, ἡ νευρικότης, ἡ ἀδυναμία, οἱ κρημασμοί, οἱ πονοκέφαλοι, ἡ νευραλγία καὶ ἄλλα νοσηματα, λίγο ἢ πολὺ σοβαρά.

Πολλοί διατρεπεῖς γιαιτροὶ παραδέχονται ἐπίσης σήμερα πὸς δέκα λεπτόν ὀρθοΪασία, εἰς στάνον προσοχῆς, ἡμερησίως, μωρεῖ νὰ κἀνη θαύματα γιὰ τοῖς νευροσθενεῖς. Τὰ δέκα αὐτὰ λεπτὰ μωρεῖτε, ὕστερ' ἀπὸ λίγες ἡμέρες, νὰ τὰ παρατείνετε σὲ μισὴ ὄρω, δὲ τὴν συνήθειαν νὰ μὴν κωφάζεσθε πολὺ.

Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ, ὕστερα ἀπὸ κάμποσω καιρὸ, τὰ κωφασμένα νεῦρα παίρνουν ζωὴ κ' εὐκνηρία, ἡ ὀρεξὴ ἐπανερχεται καὶ ἡ δύναμῃ τῶν πνευμῶνων αὐξάνει σημαντικᾷ.

